

[Aksel Larsen.]

handel med Kina. Man drøfter i Amerika, hvorvidt man vil tillade, at der bliver åbnet for dem. Det er noget, der skal afgøres derovre. Det skal afgøres derovre, fordi en amerikansk lov medfører, at lande, der modtager militær hjælp fra USA, mister retten til denne hjælp, hvis de handler med Kina. Her har man et af de talrige beviser for, at indenrigspolitik og udenrigspolitik, handelspolitik og militærpolitik hænger sammen, og her har vi samtidig et af de mange beviser for, at vi ikke har vor selvstændighed. Det meddeles endda i aviserne til morgen, at i Det hvide Hus er der kredse, som hævder, at regeringen derovre er villig til at lempe forbuddet mod disse vesteuropæiske landes handel med Kina på betingelse af, at de indskrænker deres handel med de socialistiske lande i Østeuropa. Altså: hvad man eventuelt vil give med den ene hånd, vil man tage med den anden!

Under disse omstændigheder tror jeg ikke, det nytter stort, at Vesteuropa slutter sig sammen i et økonomisk samarbejde, hvis det ikke skaffer sig sin handlefrihed. Jeg tror i hvert fald, at Danmark bør skaffe sig sin handlefrihed. Jeg tror ikke, det er gjort med den løsning, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen anviser: at man ikke skal bygge alt for meget og alt for sikkert på handelen med England, men derimod koncentrere sig om visse lande i Vesteuropa. Jeg tror, man skal søge at handle med alle lande, som vil handle med os på rimelige betingelser, men jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen fuldstændig ser bort fra mulighederne for at finde afsætningsmarkeder og leverandører i Østeuropa og i Asien.

Som det vil ses af alt dette, hænger disse problemer sammen med Danmarks udenrigspolitiske orientering, og deres løsning til gavn for det danske folk kræver altså en dansk udenrigspolitik. De, der vil fortsætte den hidtidige udenrigspolitik, kan derfor som middel mod valutavanskelighederne kun anvisе yderligere forbrugsbegrænsninger. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har for nylig med al den sagkundskab, hans stemmeføring giver ham, forkyndt, at det hele er så let og enkelt: forbruget i Danmark skal bare sættes ned med 2 pct., altså med 500 mill. kr. årlig, så er vi ude

af valutavanskelighederne. Jeg tror, som allerede sagt, at man hellere skal angribe ondet ved roden, at man skal føre en anden udenrigspolitik, en anden udenrigshandelspolitik. Men jeg er villig til at gå ind på det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens tankegang, og så vil jeg sige, at så kunne vi jo passende lade staten begynde med at spare disse 500 mill. kr. om året, sætte sit forbrug ned med 500 mill. kr. om året. Det kan gøres, som tidligere foreslået af os kommunister, ved at sætte militærudgifterne ned. Vi giver jo årligt over 1 milliard kroner ud til militærvæsenet. . . (*Forsvarsministeren* [Poul Hansen]: Nå, det gør vi nu ikke!). Jo, det gør vi, og jeg vil anbefale den højtærede forsvarsminister, som mumler, så lytterne ikke kan høre det, men så jeg kan høre det, at tænke over, at vi har militærudgifter, som ikke står på forsvarsministeriets budget; han kan finde dem f. eks. på indenrigsministeriets budget eller på socialministeriets budget. Man skjuler det forskellige steder. Men hvorom aiting er, militærudgifter er absolut uproductive, og de er valutakrævende. De militærudgifter, Danmark har, er efter min opfattelse i bedste fald nytteløse.

Man har her talt om den sovjetiske ministerpræsident Bulganins brev til den højtærede statsminister og sagt, at det ikke kan ændre vor saglige indstilling. Nej, jeg tror ikke, at et sådant brev kan ændre en saglig indstilling. Dette brev forsøger heller ikke på at ændre en saglig indstilling, men det belyser situationen, sådan som den er. Det er jo ikke rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde i formiddags, at nu er der ingen muligheder for afspænding. Hvis det var rigtigt, var det en gravtale over Danmark, måske en gravtale over civilisationen og menneskeheden, det ærede medlem hr. Aksel Møller holdt. Det er ganske vist rigtigt, at verdensfreden i de sidste måneder har været i den alvorligste fare på grund af begivenhederne i det nære østen og begivenhederne i Ungarn.

Hvad begivenhederne i Ungarn angår, forsøgte det ærede medlem hr. Bundvad med spagfærdig forargelse at benytte dem til et angreb på de danske kommunister. Lad mig dertil knytte først den bemærkning, at hvis det ærede medlem hr. Bund-